

[Elisabeth Arnold]

Duetofts yndlingsudtryk og sige: Lad mig i al stilfærdighed bemærke, at jeg konstaterede, at Europa-Parlamentet har et andet syn på sikkerhedspolitikens sammenhæng med EF, end dette Folketing har. De 16 danske parlamentarikere er valgt af det samme folk, som har valgt dette Folketing. Det synes jeg er et problem. Det burde også være et problem for hr. Duetoft.

Så vil jeg sige til hr. Duetoft, at den opfordring, jeg kom med, til at udbrede EF-debatten, så den blev mere folkelig og mere omsiggribende, bestemt ikke var ment som en kritik af CD. Jeg mener, at CD som et af de få partier betragter Europadebatten som en af sine grundholdninger, og den har man gjort meget ud af fra Centrum-Demokraternes side.

Så skal der i og for sig lyde ros fra mig til Centrum-Demokraterne på dette specielle område. I øvrigt er jeg uenig med Centrum-Demokraterne i deres holdninger, men denne debat har de i hvert fald ikke forsømt.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Selv om jeg ikke er helt enig med hr. Duetoft, må man jo da sige, at det indlæg, der kom her, i modsætning til en del andre indlæg var befriende ærligt. Her blev der sagt, hvad det handlede om, og hvad meget af diskussionen handler om. Det var ordføreren for et parti, der talte for, at EF skal bygges færdigt til EF's forenede stater, og at det er det projekt, der bør diskuteres. Ærlig snak!

Det, jeg vil spørge om, er sammenhængen mellem den politiske union og den økonomiske og monetære union. Og nu vil jeg så udfordre hr. Duetofts intellekt, hvad jeg nu kan appellere til: Hvordan har hr. Duetoft det med, at i Danmark diskuterer vi og et stort flertal af partier siger ja til en økonomisk og monetær union, som fører til fastlåste valutakurser og fælles centralbank, uden at fortælle, at den politik nødvendigvis må medføre de ting, som hr. Duetoft talte om med hensyn til den politiske union, altså EF's forenede stater? Hvordan har CD det med, at debatten føres på det niveau?

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil lige overveje, om jeg tør besvare det sidste spørgsmål, for det er lige meget, hvad jeg

begiver mig ud i – og så det dér med intellektet. Det kan blive lidt vanskeligt.

Jeg vil godt starte med at sige, at hr. Ivar Nørgaard er så garvet en EF-debattør – EF-konstruktør, kan jeg måske sige – at hr. Ivar Nørgaard jo godt ved, at der er to former for veto. Der er det, hr. Ivar Nørgaard nævnte om Luxembourgforliget. Javel, men vi har jo også i Danmark opfattet enstemmighedskravet som et veto, og det er det, man har opgivet nu på en række områder, bl.a. fra Socialdemokratiets side, til min store glæde.

Dér var det, at jeg i al stilfærdighed – for igen at bruge det udtryk, fru Elisabeth Arnold – sagde, at det er jo lidt underligt, at man holder fast ved enstemmigheden, så længe man tror, at den er med til at skærme danske synspunkter, men så snart man opdager, at det er dem, der ikke har de danske synspunkter, den i virkeligheden skærmer, så er man de første til at sige, at der ikke skal være enstemmighed, men et kvalificeret flertal, en flertalsafgørelse i stedet for. Det var det, jeg ikke hånende eller ironisk, men bare måske lidt tørt konstaterede.

Jeg tvivler på, hr. Ivar Nørgaard, at Luxembourgforligsvetoet vil blive brugt i særlig mange tilfælde. Jeg synes, historien viser, at det skal være noget helt specielt. Jeg tvivler meget på, at man på et af de områder, hvor man nu foreslår flertalsafgørelse, vil finde afgørelserne så væsentlige, at man vil bruge et veto fra Luxembourgforliget i en af diskussionerne om et eller andet direktiv. Det var det, jeg mente med det.

Så takker jeg fru Elisabeth Arnold for de pæne bemærkninger om CD's debatform; det er jeg da godt tilfreds med. Vi vil gerne sige, hvad vi mener, og derfor har vi heller ikke de store problemer hos os med hensyn til, hvad europaparlamentsmedlemmerne mener, og hvad folketingsgruppen mener. Faktisk er vi i den lidt specielle situation, at vi mener det samme. Det kan godt være, at det i nogle andre partier giver nogle problemer, men hos os giver det altså ingen problemer, for vi er for et integreret EF i begge tilfælde.

Jeg mente ikke, at fru Elisabeth Arnold gjorde det; dér giver jeg en undskyldning.

Formanden:

Der er kun to minutter.

Duetoft (CD):

Jamen så skal jeg gøre det meget hurtigt.